

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอ้างถึงวารสารในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณในด้านรายชื่อ ความถี่ เนื้อหาวิชา อายุ และภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงรวมทั้งเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับวารสารที่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ

การวิจัยมีสมมติฐาน ดังนี้

1. บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างถึงในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ มีอายุ 1-5 ปี มีเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ และเป็นภาษาอังกฤษ
2. วารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างถึงในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณไม่มีในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกข้อมูล

ผลการวิจัยสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.1 จำนวนรายงานวิจัย จำแนกตามหน่วยงาน

รายงานวิจัยจำนวน 147 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 1) ผลการวิจัยพบว่า จำนวนมากที่สุด 54 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 36.74) เป็นของนักวิชาการสังกัดคณะวิทยาศาสตร์ รองลงมาจำนวน 47 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 31.97) เป็นของนักวิชาการสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และจำนวนน้อยที่สุด 1 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 0.68) เท่ากัน เป็นของนักวิชาการสังกัดกลุ่มงานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา และสำนักคอมพิวเตอร์

1.2 จำนวนรายงานวิจัย จำแนกตามปีที่พิมพ์

รายงานวิจัยจำนวน 147 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 1) ผลการวิจัยพบว่า รายงานวิจัยของนักวิชาการฯ จำนวนมากที่สุด 60 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 40.82) พิมพ์ระหว่างปีพ.ศ. 2542-2546 รองลงมาตามลำดับจำนวน 56 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 38.09) พิมพ์ระหว่างปีพ.ศ. 2538-2541 และจำนวน 22 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 14.97) พิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2534-2537 จำนวนน้อยที่สุด 9 ชื่อเรื่อง (ร้อยละ 6.12) พิมพ์ระหว่างปีพ.ศ. 2530 -2533

2. การอ้างถึงในรายงานวิจัย

2.1 ประเภทและจำนวนของทรัพยากรสารสนเทศที่มีการอ้างถึง

การอ้างถึงทรัพยากรสารสนเทศในรายงานวิจัยของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณ ทั้งหมด 147 ชื่อเรื่อง (ตารางที่ 2) ผลการวิจัยพบว่า รายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณทั้งหมด 147 ชื่อเรื่อง มีการอ้างถึงทรัพยากรสารสนเทศที่มีข้อมูลทางบรรณานุกรมสมบูรณ์ทั้งหมด 4,505 รายการ ในจำนวนนี้จำนวนมากที่สุดเป็นการอ้างถึงหนังสือ 1,952 รายการ (ร้อยละ 43.33) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนังสือภาษาไทย 1,527 รายการ (ร้อยละ 78.23) และเป็นหนังสือภาษาอังกฤษจำนวน 425 รายการ (ร้อยละ 21.77) รองลงมาเป็นบทความวารสาร จำนวน 587 รายการ (ร้อยละ 13.03) และจำนวนน้อยที่สุดเป็นเว็บไซต์ 30 รายการ (ร้อยละ 0.67) ส่วนทรัพยากรสารสนเทศอื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างถึงมีจำนวน 75 รายการ (ร้อยละ 1.66) คือ แผนที่ 47 รายการ หนังสือพิมพ์ 23 รายการ ซีดีรอม 3 รายการ และภาพถ่าย 2 รายการ

จากผลการวิจัยที่พบว่ารายงานวิจัยของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณอ้างถึงวารสารน้อยกว่าหนังสือ อาจเนื่องจากหนังสือเป็นทรัพยากรสารสนเทศที่มีให้บริการจำนวนมากที่สุดในสำนักหอสมุดฯ อีกทั้งยังมีความสำคัญและจำเป็นในการค้นคว้าวิจัย และเนื่องจากงานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่ต้องใช้หนังสือในการทำวิจัย เพราะนักวิจัยทางสังคมศาสตร์จะใช้หนังสือเพื่อศึกษาทฤษฎีมาใช้สนับสนุนงานวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chambers และ Healey (1973) ได้ศึกษาวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาการศึกษา งานวิจัยของ Okiy (2003) ได้ศึกษาการวิเคราะห์การอ้างถึงของวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัย Delta State

University ประเทศไนจีเรีย งานวิจัยของเสาวนีย์ ศิริบำรุงสุข (2539) ได้วิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในรายงานการวิจัยของอาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยศึกษาเฉพาะรายงานการวิจัยของคณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ และงานวิจัยของ นฤมล รักษาสุข (2528) ได้วิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในเอกสารการสอนชุดวิชาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่พบว่า วารสารได้รับการอ้างถึงน้อยกว่าหนังสือและทรัพยากรสารสนเทศประเภทอื่น ๆ แต่แตกต่างกับผลการวิจัยของ McCain และ Bobick (1980) ได้ศึกษาวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในสิ่งพิมพ์ของอาจารย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต และผลงานเขียนของนักศึกษาปริญญาเอกชั้นปีที่ 2 ระหว่าง ค.ศ. 1975-1977 ของ Meadows (2004) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารด้านดาราศาสตร์ จำนวน 2 ชื่อคือ Astrophysical Journal และ Monthly Notices ในปี ค.ศ. 1963-1965 งานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ได้วิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเภสัชศาสตร์และในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และงานวิจัยของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ได้วิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่พบว่า วารสารได้รับการอ้างถึงมากกว่าหนังสือและทรัพยากรสารสนเทศประเภทอื่น ๆ

2.2 รายชื่อและความถี่ของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึงทั้งหมด 587 รายการ เป็นการอ้างถึงวารสารจำนวน 235 ชื่อ ในจำนวนนี้ จำนวนครึ่งหนึ่งเป็นวารสารภาษาอังกฤษ 118 ชื่อ (ร้อยละ 50.21) ซึ่งได้รับการอ้างถึง 269 ครั้ง (ร้อยละ 45.83) และเป็นภาษาไทย 117 ชื่อ (ร้อยละ 49.79) ซึ่งได้รับการอ้างถึง 318 ครั้ง (ร้อยละ 54.17) (ตารางที่ 3)

เมื่อพิจารณาปริมาณการอ้างถึงในวารสารภาษาไทยจำนวน 117 ชื่อ พบว่า วารสารแต่ละชื่อได้รับการอ้างถึงตั้งแต่ 1-28 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างถึงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ชื่อ และจำนวนวารสารที่ได้รับการอ้างถึง 1-4 ครั้ง จำนวน 101 ชื่อ จำแนกเป็นความถี่ในการอ้างถึง 4 ครั้ง จำนวน 5 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 3 ครั้ง จำนวน 12 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 2 ครั้ง จำนวน 22 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 1 ครั้ง จำนวน 62 ชื่อ สำหรับวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ได้แก่ วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (หาดใหญ่) มีการอ้างถึง 28 ครั้ง (ร้อยละ 8.81) (ตารางที่ 4)

จากการที่ผลการวิจัยพบว่า วารสารสงขลานครินทร์ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ขนาดใหญ่) ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดอาจเนื่องจากวารสารรายการดังกล่าว เป็นวารสารด้านวิทยาศาสตร์ทั่วไปที่มีขอบเขตครอบคลุมเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์หลายสาขา จึงทำให้รายงานวิจัยส่วนใหญ่สามารถใช้อ้างอิงได้

เมื่อพิจารณาปริมาณการอ้างถึงในวารสารภาษาอังกฤษจำนวน 118 ชื่อ พบว่า วารสารแต่ละชื่อได้รับการอ้างถึงตั้งแต่ 1-23 ครั้ง โดยวารสารที่ได้รับการอ้างถึงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 13 ชื่อ และจำนวนวารสารที่ได้รับการอ้างถึง 1-4 ครั้ง จำนวน 105 ชื่อ จำแนกเป็น ความถี่ในการอ้างถึง 4 ครั้ง จำนวน 3 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 3 ครั้ง จำนวน 8 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 2 ครั้ง จำนวน 22 ชื่อ ความถี่ในการอ้างถึง 1 ครั้ง จำนวน 72 ชื่อ สำหรับวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด ได้แก่ Dissertation Abstracts International มีการอ้างถึง 23 ครั้ง (ร้อยละ 8.55) (ตารางที่ 5)

จากการที่ผลการวิจัยพบว่า วารสาร Dissertation Abstracts International ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดอาจเนื่องจากวารสารรายการดังกล่าว เป็นวารสารที่นักวิจัยเกือบทุกสาขาวิชา ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และใช้ศึกษาแนวทางวิธีการดำเนินการวิจัย จึงทำให้รายงานวิจัยส่วนใหญ่ใช้อ้างอิงมากที่สุด

2.3 อายุของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

จากบทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึง 587 รายการ พบว่า บทความวารสารที่ได้รับการอ้างถึงจำนวนมากที่สุด 136 บทความ (ร้อยละ 23.17) เป็นบทความที่มีอายุมากกว่า 20 ปี ขึ้นไป รองลงมา จำนวน 127 บทความ (ร้อยละ 21.64) อ้างถึงวารสารที่มีอายุ 1-5 ปี และจำนวนน้อยที่สุด 14 บทความ (ร้อยละ 2.38) อ้างถึงวารสารที่มีอายุต่ำกว่า 1 ปี (ตารางที่ 7)

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของประภาพันท์ พลายจันทร์ (2538) ที่อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือวารสารที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป แต่ไม่สอดคล้องกับคืองานวิจัยของ McCain และ Bobick (1980) ที่อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงไม่เกิน 10 ปี และงานวิจัยของ Meadows (2004) วารสารที่มีอายุ 15 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด งานวิจัยของ เพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) วารสารที่มีอายุ 1-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด งานวิจัยของ พูลสุข ปรีวัตวิรุฒิ (2526) และของเสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) วารสารที่มีอายุ 6-10 ปี

ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด งานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ของนฤมล รักษาสุข (2528) ของเสาวนีย์ ศิริบำรุงสุข (2539) และของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) วารสารที่มีอายุ 0-5 ปี ได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุด

ดังนั้นจากสมมติฐานข้อที่ 1 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงถึงใน รายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ มีอายุ 1-5 ปี จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการวิจัย (ตารางที่ 8) พบว่า บทความที่มีเนื้อหา ปรัชญาและจิตวิทยา สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อ้างถึงมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป อาจเป็นเพราะนักวิชาการต้องการศึกษา ค้นคว้า ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับ งานวิจัยที่กำลังศึกษาอยู่ จึงจำเป็นต้องใช้วารสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัย แม้จะเป็น วารสารที่ตีพิมพ์มานานแล้วก็ตาม

2.4 ภาษาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึง 587 รายการ พบว่าบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงานวิจัยของนักวิชาการ ๕ ส่วนใหญ่จำนวน 318 บทความ (ร้อยละ 54.17) เป็นภาษาไทย จำนวน 269 บทความ (ร้อยละ 45.83) เป็น ภาษาอังกฤษ และไม่มีรายงานวิจัยของนักวิชาการฯ อ้างถึงบทความวารสารภาษาอื่น ๆ เลย (ตารางที่ 9)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของนฤมล รักษาสุข (2528) และงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ รัตนะปัญญา (2544) ที่วารสารภาษาไทยได้รับการอ้างอิงถึงมากที่สุดและไม่สอดคล้อง กับงานวิจัยของพูลสุข บริวดีวรุดิ (2526) งานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) งานวิจัย ของ ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ของประภาพันท์ พลายจันทร์ (2538) ของเสาวนีย์ ศิริบำรุงสุข (2539) ของเพ็ญพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ของ Meadows (2004) และของ Okiy (2003) ที่ผลการวิจัยพบว่า ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงถึงส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ

ดังนั้นจากสมมติฐานข้อที่ 1 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงถึงในรายงาน วิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นภาษาอังกฤษ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า รายการอ้างอิงจำนวนมากที่สุดเป็นรายการอ้างอิงภาษาไทย เนื่องจาก รายงานวิจัยส่วนใหญ่ของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณมีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทยและภาคใต้ของประเทศไทย เอกสารต่างๆที่ใช้ประกอบการทำวิจัยเขียนโดยนักวิชาการคนไทยและเป็นภาษาไทย รายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณจึงอ้างถึงวารสารภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษ และวารสารภาษาไทยอาจมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำไปใช้ได้

2.5 เนื้อหาวิชาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาวิชาของบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 587 รายการ พบว่า มีเนื้อหาวิชาด้านสังคมศาสตร์จำนวนมากที่สุด 188 บทความ (ร้อยละ 32.03) รองลงมา เป็นเนื้อหาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 164 บทความ (ร้อยละ 27.94) และจำนวน น้อยที่สุด เป็นเนื้อหาวิชาด้านวรรณคดีจำนวน 8 บทความ (ร้อยละ 1.36)

เมื่อพิจารณาเนื้อหาย่อยในแต่ละเนื้อหาวิชา ผลการวิจัยพบว่า บทความวารสารที่มีเนื้อหาวิชาด้านปรัชญาและจิตวิทยาจำนวน 20 บทความ ส่วนใหญ่ จำนวน 19 บทความ (ร้อยละ 95.00) มีเนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยา

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านศาสนา 12 บทความ ส่วนใหญ่ 11 บทความ (ร้อยละ 91.67) มีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศาสนา

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์จำนวน 188 บทความ ส่วนใหญ่ จำนวน 106 บทความ (ร้อยละ 56.38) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการศึกษา

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านภาษาจำนวน 12 บทความ จำนวน ครั้งหนึ่ง จำนวน 6 บทความ (ร้อยละ 50.00) มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์จำนวน 164 บทความ จำนวนมากที่สุดจำนวน 79 บทความ (ร้อยละ 48.17) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับพืช

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์จำนวน 90 บทความ จำนวนมากที่สุดจำนวน 29 บทความ (ร้อยละ 32.22) มีเนื้อหาเกี่ยวกับเกษตรศาสตร์

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านศิลปะจำนวน 21 บทความ ส่วนใหญ่ จำนวน 15 บทความ (ร้อยละ 71.43) มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรี

บทความวารสารที่มีเนื้อหาด้านวรรณคดีจำนวน 8 บทความ จำนวนทั้งหมด 8 บทความ (ร้อยละ 100.00) มีเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณคดีไทย

บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์จำนวน 72 บทความ ส่วนใหญ่ จำนวน 56 บทความ (ร้อยละ 77.78) มีเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ (ตารางที่ 6)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของพูลสุข ปรวิัตรรววุฒิ (2526) และ งานวิจัยของนฤมล รักษาสุข (2528) ที่เนื้อหาของวารสารที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุดเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ เช่นเดียวกัน เพราะเนื้อหาทางด้านเศรษฐศาสตร์เป็นเนื้อหาวิชาย่อยของ สังคมศาสตร์ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ งานวิจัยของ Meadows (2004) ได้ศึกษาวิเคราะห์ การอ้างอิงวารสารที่ตีพิมพ์ในวารสารด้านดาราศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่าเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับดาราศาสตร์วิทยุ ส่วนงานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) ศึกษาวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารใน วิทยานิพนธ์สาขาเภสัชศาสตร์และในรายงานการวิจัยของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเภสัชกรรมและเภสัชวิทยา งานวิจัยของ ฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) ศึกษาวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็น ภาษาต่างประเทศโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และงานวิจัยของเพ็ญพิศ นิยมมานวัฒนา (2547) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร ในบทความวิจัยของอาจารย์คณะ แพทย์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับชีวเคมีเช่นเดียวกัน งานวิจัยของประภาพันท์ พลายจันทร์ (2538) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในงานเขียนทาง วิชาการของคณาจารย์คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า เป็นเนื้อหา เกี่ยวกับเกษตรศาสตร์ งานวิจัยของเสาวนีย์ ศิริบำรุงสุข (2539) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงวารสารใน รายงานการวิจัยของอาจารย์ และข้าราชการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ทั่วไป และงานวิจัยของเสาวลักษณ์ รัตนะ ปัญญา (2544) ได้วิเคราะห์การอ้างอิงวารสารในวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิตวิชาเอก บรรณารักษศาสตร์ และสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับหมวดการดำเนินงานห้องสมุด

ดังนั้นจากสมมติฐานข้อที่ 1 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัย ของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณมีเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า รายการอ้างอิงจำนวนมากที่สุดเป็นรายการอ้างอิงที่มี เนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ เพราะนักวิชาการส่วนใหญ่ 7 หน่วยงาน ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันทักษิณคดีศึกษา กลุ่มงานกิจการนิสิต กลุ่มงานบริการ การศึกษา สำนักงานบัณฑิตศึกษา สำนักหอสมุด สังกัดหน่วยงานทางด้านสังคมศาสตร์ จึงอ้างอิง

บทความวารสารในสาขาสังคมศาสตร์ และนักวิชาการจะอ้างถึงบทความวารสารที่มีเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่กำลังศึกษา เพื่อมาสนับสนุนรายงานวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

2.6 เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อที่มีใน สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในรายงานวิจัยของนักวิชาการฯ จำนวน 235 ชื่อ แบ่งออกเป็นวารสารภาษาไทย 117 ชื่อ ภาษาอังกฤษ 118 ชื่อ เมื่อเปรียบเทียบกับรายชื่อวารสารในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า เป็นวารสารที่มีรายชื่ออยู่ในสำนักหอสมุดฯ จำนวน 89 ชื่อ (ร้อยละ 37.87) และไม่มีในสำนักหอสมุดฯ จำนวน 146 ชื่อ (ร้อยละ 62.13)

เมื่อจำแนกตามภาษาของวารสาร พบว่า วารสารภาษาไทยที่ได้รับการอ้างถึง ส่วนใหญ่มีในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณมีจำนวน 72 ชื่อ (ร้อยละ 61.54) และไม่มีในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 45 ชื่อ (ร้อยละ 38.46) ส่วนวารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างถึง ส่วนใหญ่ จำนวน 101 ชื่อ (ร้อยละ 85.59) ไม่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ มีเพียง 17 ชื่อ (ร้อยละ 14.41) ที่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ (ตารางที่ 11)

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พูลสุข ปรวิตรวรวิฒิ (2526) งานวิจัยของฉวีวรรณ สุวรรณรัฐ (2529) งานวิจัยของ ประภาพันท์ พลายจันทร์ (2538) งานวิจัยของนฤมล รักษาสุข(2528) งานวิจัยของกิ่งแก้ว วัฒนาเดชาพร (2528) และงานวิจัยของเสาวนีย์ ศิริบำรุงสุข (2539) ที่ผลการวิจัยพบว่า รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึง ส่วนใหญ่ไม่มีในห้องสมุด และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของงานวิจัยของของ Chambers และ Healey (1973) และงานวิจัยของ เพียงพิศ นิมมานวัฒนา (2547) ที่ผลการวิจัยพบว่า รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึง ส่วนใหญ่มีในห้องสมุด

ดังนั้นจากสมมติฐานข้อที่ 2 วารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างถึงในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณไม่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในภาพรวมสรุปได้ว่าวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงใน รายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณไม่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ แต่ วารสารชื่อที่ได้รับการอ้างอิงในอันดับแรก ได้แก่ วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (หาดใหญ่) และ Dissertation Abstracts International สำนักหอสมุดมีให้บริการ อาจ เป็นผลมาจาก สำนักหอสมุดฯ มีเกณฑ์ที่ชัดเจน และมีการจัดหาวารสารที่มีเนื้อหาครอบคลุมซึ่ง นักวิชาการทุกสาขาวิชาสามารถนำไปใช้ประกอบการวิจัยได้ แต่เมื่อจำแนกตามภาษาของวารสาร พบว่า วารสารภาษาอังกฤษที่ได้รับการอ้างอิงส่วนใหญ่เท่านั้นที่ไม่มีในสำนักหอสมุดฯ ดังนั้น สำนักหอสมุดฯ ควรพิจารณาจัดหาวารสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองการใช้ของ นักวิชาการของมหาวิทยาลัย

การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ 2 ข้อ คือ

1. บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ มีอายุ 1-5 ปี มีเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์ และเป็นภาษาอังกฤษ
2. วารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของนักวิชาการมหาวิทยาลัย ทักษิณไม่มีในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า มีทั้งที่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน ดังนี้

ส่วนที่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ

ข้อที่ 1 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัย ทักษิณมีเนื้อหาด้านสังคมศาสตร์

ข้อที่ 2 วารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณไม่มีในสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยทักษิณ

ส่วนที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ

ข้อที่ 1 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ มีอายุ 1-5 ปี ผลการวิจัย พบว่า บทความวารสารจำนวนมากที่สุด ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณมีอายุ 20 ปีขึ้นไปจำนวน 136 รายการ (ร้อยละ 23.17)

ข้อที่ 2 บทความวารสารส่วนใหญ่ที่ได้รับการอ้างอิงในรายงานวิจัยของ นักวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า บทความวารสารที่ได้รับการ อ้างอิงในรายงานวิจัยของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณ ส่วนใหญ่เป็นภาษาไทย 318 รายการ (ร้อยละ 54.17)

ข้อเสนอแนะและประยุกต์ผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางให้สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัย ทักษิณ นำไปประยุกต์ใช้ในการคัดเลือก จัดหา จัดเก็บ และการให้บริการวารสาร ดังต่อไปนี้

1. สำนักสมุดควรพิจารณาบอกรับวารสารชื่อเรื่องที่ได้รับการอ้างอิงมากที่สุด และชื่อที่ได้รับการอ้างอิงตั้งแต่ 5 ครั้งขึ้นไป หรือวารสารที่มีการใช้น้อยมาก ซึ่งได้รับการอ้างอิง ตั้งแต่ 1-4 ครั้ง สำนักหอสมุดอาจจะหยุดบอกรับได้ หรืออีกทางหนึ่งบรรณารักษ์อาจจะพิจารณา รายชื่อวารสารและทรัพยากรสารสนเทศที่ได้รับการอ้างอิงแต่ละชื่อเรื่องว่าวารสารนั้นมีบริการใน รูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือไม่ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการจัดทำงบประมาณในการบอกรับ วารสารในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. สำนักหอสมุดควรจัดหาวารสารทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้มีเนื้อหา ครอบคลุมสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีการวิจัยในรายงานวิจัย ทั้งเนื้อหาสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ มาให้บริการให้เพียงพอต่อความต้องการของนักวิชาการ ซึ่งอาจจะพิจารณา จากสาขาวิชาและหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยร่วมด้วยก็ได้
3. สำนักหอสมุดฯ ควรจัดให้มีวารสารฉบับย้อนหลังให้ครบ สมบูรณ์ และจัดเก็บ วารสารฉบับปัจจุบัน วารสารเย็บเล่ม และวารสารฉบับย้อนหลังไว้ ณ จุดเดียวกัน เพราะการใช้ วารสารของนักวิชาการกระจายไปทุกช่วงอายุ

4. เนื่องจากวารสารบางชื่อยังมีผู้ใช้น้อย ห้องสมุดควรประชาสัมพันธ์ หรือดำเนินการ เพื่อให้เกิดการใช้วารสาร เช่น การให้บริการสารนิเทศทันสมัยเพื่อกระตุ้นการใช้วารสารให้คุ้มค่างบประมาณที่ใช้ในการจัดหาวารสาร

แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรวิเคราะห์การอ้างถึงในหนังสือและบทความวิชาการที่เขียนโดยอาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. ควรมีการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ้างถึงของนักวิชาการ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการอ้างถึงมีความสัมพันธ์กับทรัพยากรสารนิเทศที่นำมาอ้างถึงมากน้อยเพียงใด

3. ควรศึกษาการใช้วารสารในสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยใช้วิธีการอื่น ๆ เช่น การส่งแบบสอบถาม สถิติการยืมคืนวารสารของผู้ใช้ เป็นต้น เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์การอ้างถึงว่าตรงกันหรือไม่อย่างไร อันจะทำให้ห้องสมุดมีข้อมูลที่เที่ยงตรงมากขึ้น